

Brejchová Zuzana, 215847

Ani Stendhal, a ani Lucien tedy nemohou souhlasit s demokracií, která je "podle jejich cítění příliš drsná", je to režim, ve kterém nejsou lidé bezvýznamní, ale každý jedinec se podílí na vládnutí, jako to je v Americe. Pokaždé, když oba sní o tom, že přeplují Atlantik, tak jsou přesvědčeni, že by tam žili mezi spravedlivými a velmi rozumnými lidmi. Ale to už předjímají nudu, která je přepadne ve společnosti zbavené kouzla a vytříbenosti. Jejich společným ideálem by bylo spojit republikánského ducha svého století s monarchistickými mravy z jiného. Ale protože nelze uskutečnit toto nepravděpodobné spojení, tak jim nezbývá než se pokusit o únik mimo společnost.

Není tedy střední cesty ani pro Stendhala, a ani pro jeho hrdinu, totiž Lucien má rád lidi, ale nerad se s nimi stýká, je republikán a to ho nutí být chovat se až příliš zdvořile v legitimistických salónech. Je obdivovatelem Napoleona, ale děsí ho despotismus a je demokratem, kterému by se zprotivil život v americké fádnosti. Je to rozpolcený člověk, který nikde nenachází rovnovážný bod, a navíc se mu nelíbí falešná rovnováha buržoazní monarchie.

Posunutý smysl jen v komentáři 1 a 4 celkově B